

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัย กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey (2010) อันประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ซึ่งสามารถทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.11 อายุเฉลี่ย 20.98 ปี อายุสูงสุด 28 ปี และอายุต่ำสุด 18 ปี โดยมีอายุ 22 ปีขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 42.35 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 30.98 และศึกษาในสาขาภาพพิมพ์ ร้อยละ 15.29 ซึ่งส่วนใหญ่สอบได้เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดอยู่ระหว่าง 2.01 - 3.00 ร้อยละ 56.86 เกรดเฉลี่ยต่ำสุดโดยเฉลี่ย 2.9491 เกรดเฉลี่ยสูงสุด 4.00 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01 - 3.00 มากที่สุด ร้อยละ 59.22 เกรดเฉลี่ยสะสมโดยเฉลี่ย 2.9040 เกรดเฉลี่ยสูงสุด 4.00 และ เกรดเฉลี่ยต่ำสุด 1.56 โดยส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 54.91 มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน ร้อยละ 41.57 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด ร้อยละ 42.75 สถานภาพของบิดา/มารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 73.72 โดยบิดาประกอบอาชีพข้าราชการมากที่สุด ร้อยละ 40.39 และมารดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 35.30 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเพื่อนสนิท 1 - 5 คน ร้อยละ 48.84 มีจำนวนเพื่อนสนิทโดยเฉลี่ย 7.07 คน จำนวนเพื่อนสนิทสูงสุด 50 คน และจำนวนเพื่อนสนิทต่ำสุด คือ ไม่มีเพื่อนสนิทเลย รวมทั้งไม่

มีประวัติการทำงานพิเศษในช่วง 6 เดือนมากที่สุด ร้อยละ 57.65 ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ร้อยละ 48.24 แต่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชน กิจกรรมชมรม มากที่สุดร้อยละ 53.73 นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกเฉยๆและเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มากที่สุดใกล้เคียงกัน ร้อยละ 38.43 และร้อยละ 37.64 อีกทั้งส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ร้อยละ 63.92

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.23 โดยในประเด็นย่อย พบว่า มีเพียงประเด็นรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ที่อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และการไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน

ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.35 โดยในประเด็นย่อยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในประเด็นการทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 มีค่าสูงที่สุด รองลงมาคือประเด็นการคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ยกเว้นประเด็นความสามารถในการรักษาความสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้เหมาะสมเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน

ระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

- อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 โดยในประเด็นย่อย พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยในประเด็นการควบคุมชีวิตตัวเองได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ประเด็นการรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของตนเอง มากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และประเด็นการทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ตามลำดับ

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน ยกเว้นเพียงประเด็นการ รับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของตนเอง มากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 เท่านั้นที่นักศึกษาหลักสูตร 5 ปีมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

- อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.27 โดยในประเด็นย่อย พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากเป็นส่วนใหญ่ โดยประเด็นการจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้น ๆ แบบฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 รองลงมาได้แก่ประเด็นการ เริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ต้องการทำอะไรให้สำเร็จมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ยกเว้นประเด็นการรู้ว่าตนเองต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมีค่าสูงที่สุดในภาพรวม

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีระดับของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน

- อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20 โดยในประเด็นย่อยพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากเป็นส่วนใหญ่ โดยประเด็นการจัดการไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิต หายไปกับกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมาได้แก่ประเด็นการมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ยกเว้นประเด็นสิ่งต่าง ๆ ที่ทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมีค่าสูงที่สุดในภาพรวม

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน ยกเว้นเพียงประเด็นสิ่งต่าง ๆ ที่ทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 เท่านั้นที่นักศึกษาหลักสูตร 4 ปีมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาหลักสูตร 5 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

- อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 โดยในประเด็นย่อยพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาได้แก่ประเด็นเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง มีการพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และประเด็นการให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ตามลำดับ

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน

- อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.41 โดยในประเด็นย่อยพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นเวลาฟัง พยายามมองสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของผู้อื่น

ไม่ใช่แค่ของตนเองเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ประเด็นเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และประเด็นการพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ตามลำดับ

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีระดับของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน ยกเว้นประเด็นการพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่นเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ทั้งนักศึกษาหลักสูตร 4 ปีและนักศึกษาหลักสูตร 5 ปี

- อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 6 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 โดยในประเด็นย่อย พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นการเป็นคนที่มีสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ประเด็นการให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และประเด็นการชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ตามลำดับ

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีระดับของอุปนิสัยที่ 6 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน ยกเว้นประเด็นการเป็นคนที่มีสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ที่นักศึกษาหลักสูตร 5 ปีมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

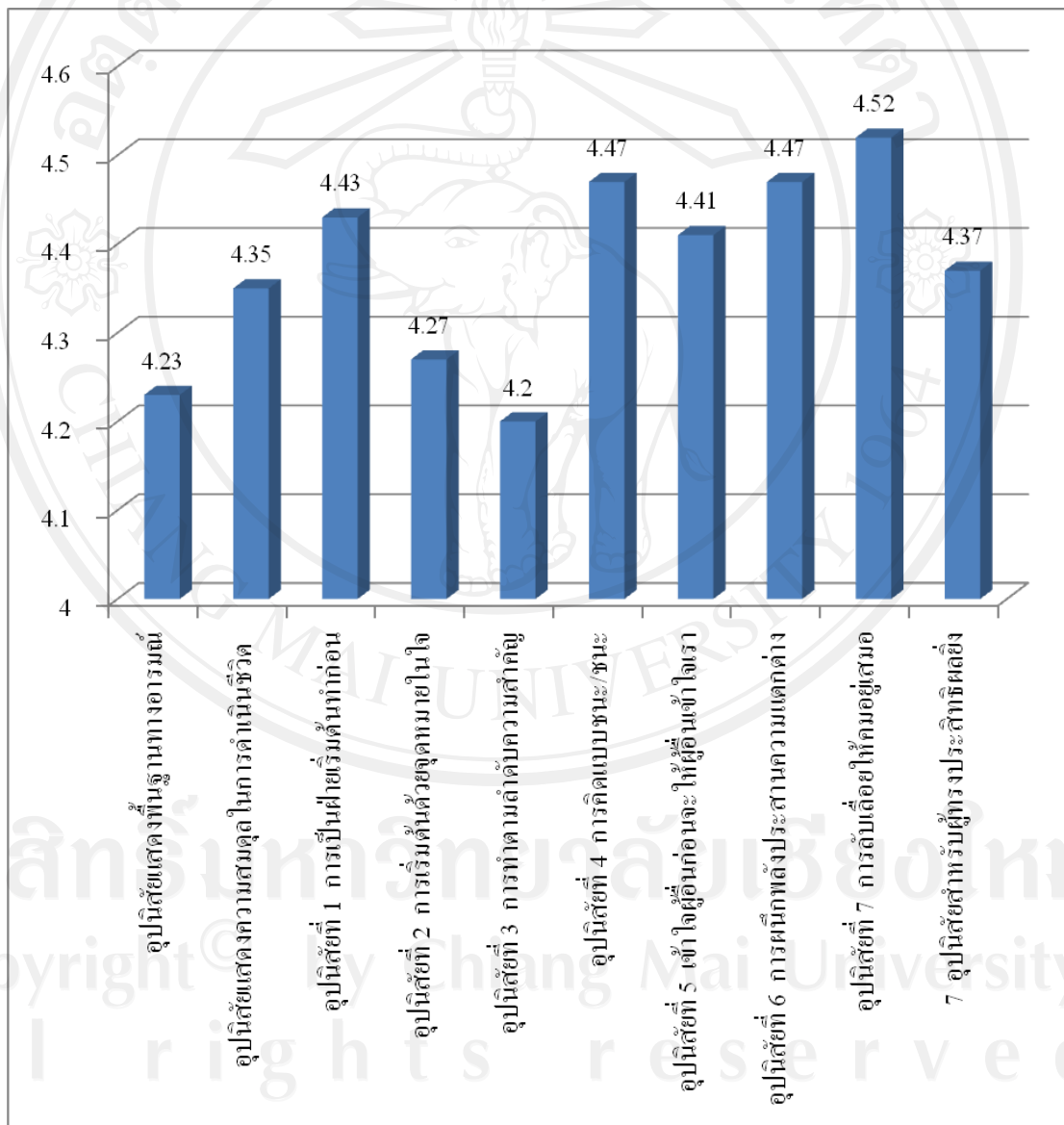
- อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 7 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 โดยในประเด็นย่อย พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ประเด็นการพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และประเด็นการให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉันทัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ตามลำดับ

โดยเมื่อจำแนกตามหลักสูตร สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีระดับของอุปนิสัยที่ 7 การฝึกพลังประสานความแตกต่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และในทุกประเด็นย่อยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน

ภาพรวมทุกอุปนิสัย

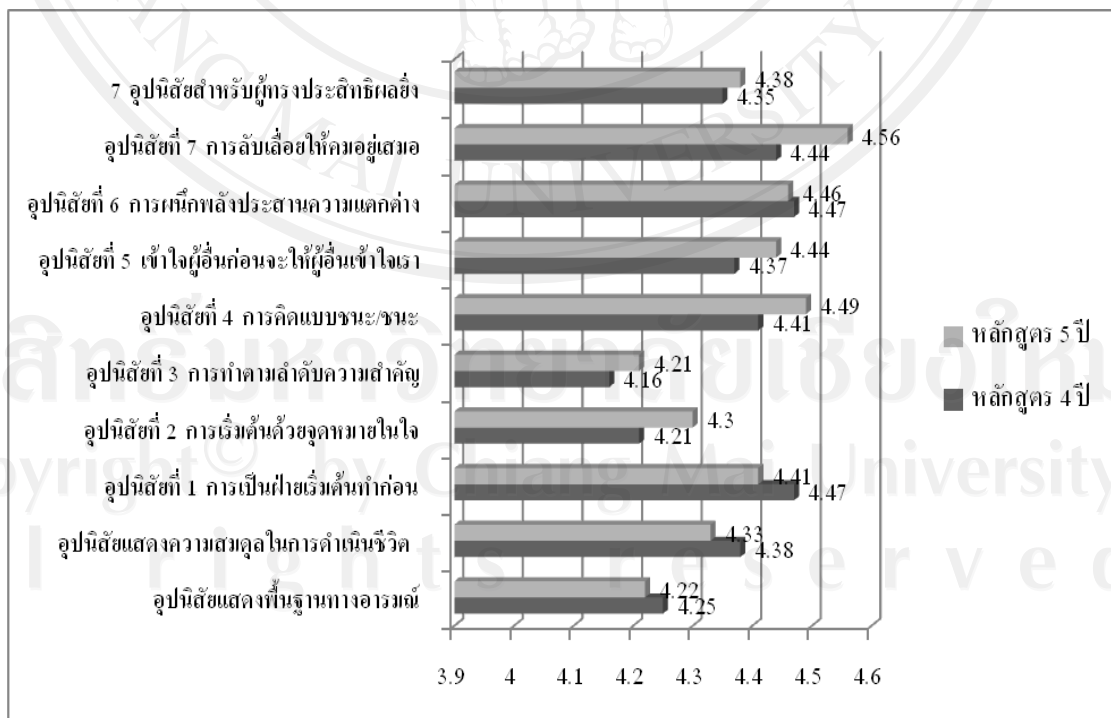
ภาพที่ 5.1 แสดงภาพรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

จากภาพที่ 5.1 สรุปภาพรวมของระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และพบว่าอุปนิสัยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ประเด็นอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ส่วนอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นอุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ตามลำดับ

ภาพรวมทุกอุปนิสัย จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน

ภาพที่ 5.2 แสดงภาพรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน

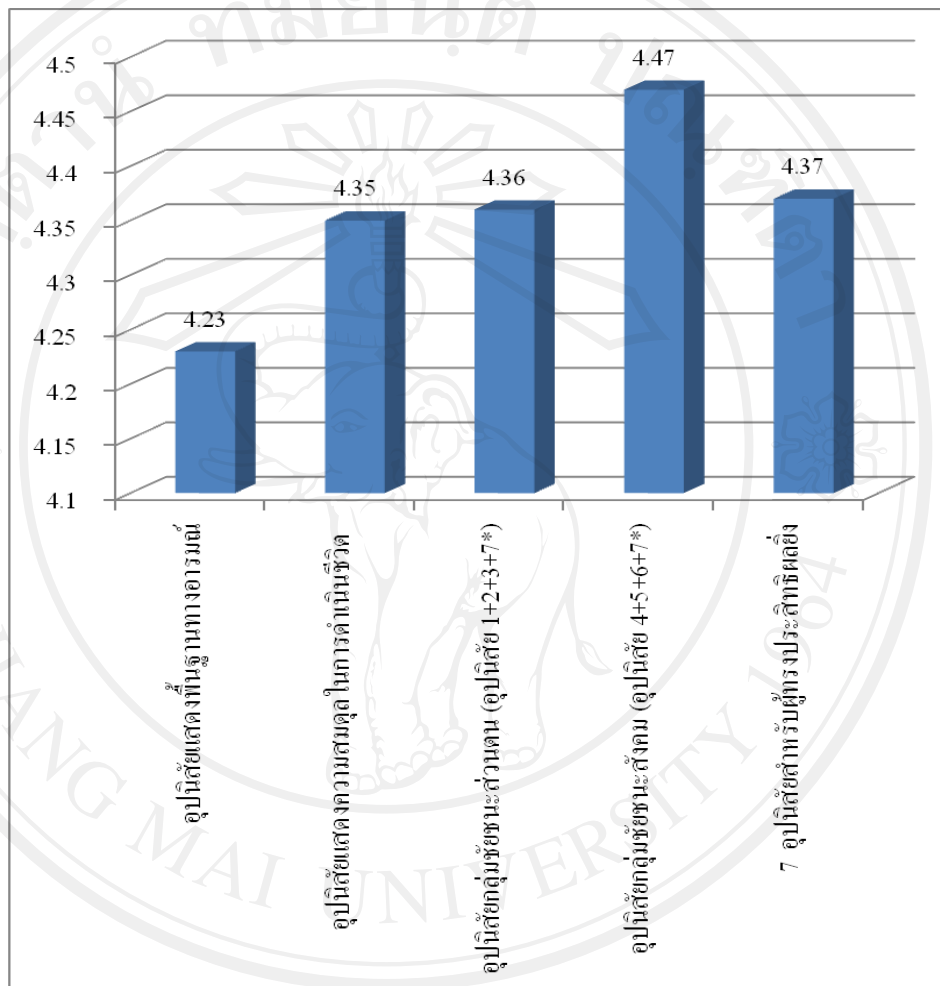
จากภาพที่ 5.2 สรุปภาพรวมของระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน พบว่า ในหลักสูตร 4 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และพบว่าอุปนิสัยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเราตาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นอุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ตามลำดับ

ส่วนในหลักสูตร 5 ปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และพบว่าอุปนิสัยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเราตาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นอุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 มากกว่านักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และในทุกอุปนิสัยก็มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเช่นเดียวกัน ยกเว้นอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

ภาพรวมกลุ่มอุปนิสัย

ภาพที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

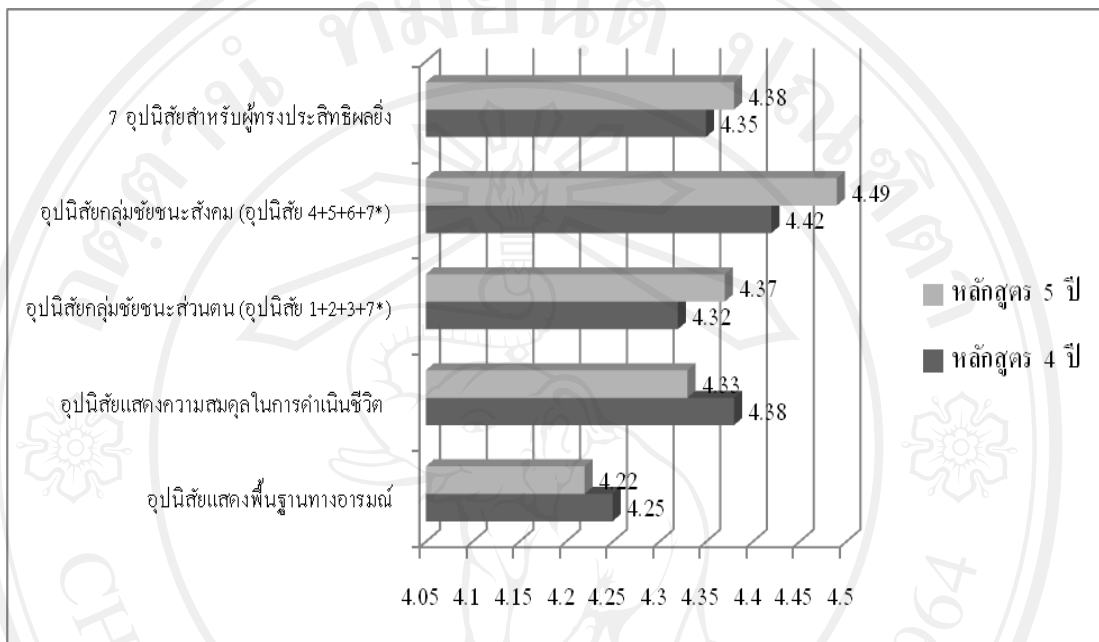

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากเป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่น ๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

จากภาพที่ 5.3 สรุปภาพรวมของระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 โดยอุปนิสัยกลุ่มวัยชณะสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่อุปนิสัยกลุ่มวัยชณะส่วนตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวมกลุ่มอุปนิสัย จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน

ภาพที่ 5.4 แสดงค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน

จากภาพที่ 5.4 สรุปภาพรวมของระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน พบว่า ในหลักสูตร 4 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 โดยอุปนิสัยกลุ่มวัยชณะสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อุปนิสัยกลุ่มวัยชณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ส่วนอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ส่วนในหลักสูตร 5 ปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 โดยอุปนิสัยกลุ่มวัยชณะสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่อุปนิสัยกลุ่มวัยชณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะใน
สังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ ที่นัยสำคัญที่ 0.05	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
- เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
- อายุ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- ชั้นปีการศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
- หลักสูตรที่เรียน (4 ปี/ 5 ปี)	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- สาขาวิชา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุด	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- เกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- ลำดับบุตร	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
- บุคคลที่พักอาศัยอยู่ใน ปัจจุบัน	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
- สถานภาพของบิดา/ มารดา	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง	แตกต่างกัน
- อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- อาชีพของมารดา	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
- จำนวนเพื่อนสนิท	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
- ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ ที่นัยสำคัญที่ 0.05	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
- ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
- ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
- ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

หมายเหตุ A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

จากตารางที่ 5.1 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปพบว่า มีคุณลักษณะทั่วไป จำนวน 13 ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน สถานภาพของบิดา/มารดา สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา หลักสูตรที่เรียน เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ลำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดา และประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

- ลำดับบุตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 1 และบุตรคนที่ 2 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 5 ขึ้นไป
- บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง
- สถานภาพของบิดา/มารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพบิดาหรือมารดาเสียชีวิต
- อาชีพของมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน
- จำนวนเพื่อนสนิท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพื่อนสนิท 1-5 คน และมีเพื่อนสนิท 6-10 คน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพื่อนสนิท 16-20 คน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพื่อนสนิท 1-5 คน มีเพื่อนสนิท 6-10 คน และมีเพื่อนสนิท 11-15 คน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพื่อนสนิทตั้งแต่ 21 คนขึ้นไป
- ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับไม่เต็มใจ ระดับเฉยๆ ระดับเต็มใจ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง
- ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังมีระดับ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา หลักสูตรที่เรียน สาขาวิชา เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน สถานภาพของ บิดา/มารดา อาชีพบิดา จำนวนเพื่อนสนิท และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่งของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่ แตกต่างกัน

ส่วนค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

- อาชีพของมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการ และอาชีพ ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ามารดาที่มี อาชีพรับจ้าง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว และอาชีพเกษตรกรมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนิน ชีวิตมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน

- ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มี ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประวัติในการ ทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

- ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษามีระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา

- ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัด ให้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉย ๆ ระดับเต็มใจ และระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัย

แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีไม่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับเฉย ๆ

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตน

ผลการศึกษาพบว่า อายุ หลักสูตรที่เรียน สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด อาชีพบิดา และจำนวนเพื่อนสนิทของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

ส่วนค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

- เพศ พบว่า นักศึกษาชายมีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาหญิง
- ชั้นปีการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตน มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 และมากกว่าชั้นปีที่ 5
- เกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.01 ถึง 3.00 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.01 ถึง 2.00
- ลำดับบุตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 1 และบุตรคนที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 5 ขึ้นไป
- บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่คนเดียว
- สถานภาพของบิดา/มารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพของบิดา/มารดา อยู่ด้วยกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่พักสถานภาพบิดาหรือมารดาเสียชีวิต
- อาชีพของมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับจ้างและมารดาที่อาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยมากกว่ามารดาที่อาชีพรับจ้าง และผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีระดับอุปนิสัยกลุ่มวัยชนะส่วนตนมากกว่ามารดาที่อาชีพว่างงานและอาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน

- ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาที่มีประวัติในการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประวัติในการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

- ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษามีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา

- ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับไม่เต็มใจ ระดับเฉย ๆ ระดับเต็มใจ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตนมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมไม่เต็มใจอย่างยิ่ง

- ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่า นักศึกษาที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคม

ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ หลักสูตรที่เรียน สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม สถานภาพของบิดา/มารดา และอาชีพบิดาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคมไม่แตกต่างกัน

ส่วนค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

- ชั้นปีการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคมมากกว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5

- ลำดับบุตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรที่ 1 และบุตรคนที่ 2 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 5 ขึ้นไป

- บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดา เพื่อน และอยู่คนเดียว

- อาชีพของมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับจ้าง และโดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการ และอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าอาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน

- จำนวนเพื่อนสนิท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพื่อนสนิท 1 – 5 คน มีเพื่อนสนิท 6 - 10 คน และมีเพื่อนสนิท 11 – 15 คน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพื่อนสนิทตั้งแต่ 21 คนขึ้นไป

- ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาที่มีประวัติในการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

- ประสบการณ์การเป็นผู้เริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เคยผู้เริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษามีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยผู้เริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา

- ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับไม่เต็มใจ ระดับเฉย ๆ ระดับเต็มใจ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมไม่เต็มใจอย่างยิ่ง

- ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ผลการศึกษาพบว่า อายุ หลักสูตรที่เรียน สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดา และจำนวนเพื่อนสนิทของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ส่วนค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

- เพศ พบว่า นักศึกษาชายมีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาหญิง
- ชั้นปีการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5
- ลำดับบุตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 1 และบุตรคนที่ 2 มีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลำดับบุตรคนที่ 5 ขึ้นไป
- บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีค่าเฉลี่ยภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่คนเดียว
- สถานภาพของบิดา/มารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่พักสถานภาพบิดาหรือมารดาเสียชีวิต
- อาชีพของมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับจ้าง และอาชีพแม่บ้านหรือว่างงาน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพรับราชการมีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มารดามีอาชีพอื่น ๆ
- ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้ในช่วง 6 เดือน
- ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษามีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัย

สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา

- ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจมีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับไม่เต็มใจ ระดับเฉย ๆ ระดับเต็มใจ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมไม่เต็มใจอย่างยิ่ง และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในระดับเฉย ๆ

- ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีภาพรวมระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งระดับมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปกับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปกับแต่ละอุปนิสัย

ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะทั่วไป ได้แก่ ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ระดับปานกลาง

อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต พบว่า ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน สถานภาพของบิดา/มารดา และอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา

คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัด มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตในระดับต่ำ

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว พบว่า ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีความสัมพันธ์กันในระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีความสัมพันธ์กันในระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวในระดับปานกลาง

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม พบว่า ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมในระดับปานกลาง

7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า ชั้นปีการศึกษา ลำดับบุตร และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีความสัมพันธ์กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย

ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยพบว่า อุปนิสัยส่วนมากก่อนคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงในอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์กับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และยังมี ความสัมพันธ์กันในระดับสูงในอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ รวมถึงมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงในอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนกับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงในอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจกับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ รวมทั้งมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงในอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่างกับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ

เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว พบว่า อุปนิสัยส่วนตนมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจระดับสูงมาก อุปนิสัยส่วนตนมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมในระดับสูงมาก และกลุ่มอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ อุปนิสัยทุกอุปนิสัยยังมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพในระดับสูง ยกเว้น อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง สามารถอภิปรายได้ผลดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยทั้ง 2 ประการนี้ Stephen R. Covey ถือว่าเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อให้อุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้น เป็นไปอย่างมั่นคง และมีประสิทธิภาพสูง

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีระดับมากในประเด็นของเป็นคนรักษาสัญญา เกียรติ และชื่อเสียง แสดงความเมตตาและความเห็นใจต่อผู้อื่น โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ได้แก่ ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน และการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง นอกจากนี้ ยังพบว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ รู้จักตนเอง มีความตระหนักในตนเองว่าควรจะต้องปฏิบัติตนอย่างไรให้เป็นยอมรับของสังคม ซึ่งลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ชอบแสดงออกทางอารมณ์ มีความเป็นมิตรและยอมรับซึ่งกันและกัน แสดงถึงความเป็นคนที่สามารถเชื่อใจได้ มีอารมณ์ร่วมกับคนอื่นด้วยการแสดงความรู้สึกอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งถ้าหากนักศึกษามีการปฏิบัติดังกล่าวอยู่เป็นประจำก็จะกลายเป็นอุปนิสัยที่เป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ส่วนอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีระดับมากในประเด็นของ

เวลาทำงาน นั้นคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่นั่งกำลังทำงานให้ และประเด็นการทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ได้แก่ ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน สถานภาพของบิดา/มารดา และอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัด มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ รู้จักการกำหนดเวลาในการดำเนินชีวิตให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับงาน ครอบครัว สังคม เพื่อนและตนเอง รู้จักที่จะจัดการภาระงาน กิจกรรมการปฏิบัติงานต่าง ๆ และบริหารเวลาที่จะใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะกับสภาพความต้องการของตนเอง

ทั้งนี้ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์และอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความสอดคล้องกับการศึกษาของวิริฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่มีผลการศึกษาดตรงกันว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับที่ 5 ของกลุ่มอุปนิสัย ส่วนอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต มีความสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมากและมีอันดับที่ 2 ของกลุ่มอุปนิสัย ส่วนการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่มีความสอดคล้องกับทั้ง 2 อุปนิสัย เนื่องจากผลการศึกษาว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและเป็นลำดับที่ 3 ของกลุ่มอุปนิสัย ส่วนอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับที่ 5 ของกลุ่มอุปนิสัย ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ค่อนข้างมาก และระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมาก มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จะใช้พื้นฐานทางอารมณ์และมีความสุขในการดำเนินชีวิตที่ดีนั้นเป็นรากฐานของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการได้เป็นอย่างดี

7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์สามารถควบคุมชีวิตตัวเองได้ มีความรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของตัวเองมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง และทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ตัวเองสามารถทำได้ อันเป็นอุปนิสัยเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดของคนที่จะมีประสิทธิผลในทุกสถานการณ์

ทั้งนี้ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาในอดีต เนื่องจากการศึกษาของฉกัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่า อุปนิสัยที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและเป็นลำดับที่ 2 ของ 7 อุปนิสัย และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวิรัชฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่พบว่า อุปนิสัยที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและเป็นลำดับที่ 3 ของ 7 อุปนิสัย รวมทั้งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัชชชนนญ์ เกียรติไชยากร (2553) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีอุปนิสัยที่ 1 ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกส่วนมาก มีการตัดสินใจอย่างมีสติ ตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ บนรากฐานของค่านิยมในใจ มีความคิดริเริ่ม และมีความรับผิดชอบในการดำเนินการให้เกิดผลโดยไม่กล่าวโทษเงื่อนไขและสภาพแวดล้อม แต่เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้เช่นกันที่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ส่วนมากจะสามารถผลิตผลงานชั้นดีมีคุณภาพได้

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีระดับมากในประเด็นการรู้ว่าต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ยังไม่ค่อยสามารถมองเห็นภาพสุดท้ายที่จะเกิดก่อนลงมือทำ รู้ว่าสิ่งที่

ต้องการคืออะไร และรู้จักเป้าหมายที่ชัดเจน มีการวางแผนก่อนที่จะลงมือทำ เพื่อเป็นแผนที่นำทางไปสู่เป้าหมาย ว่าอยากเห็นตนเองเป็นอย่างไร อยากเห็นผลงานเป็นอย่างไร จากนั้นจึงเริ่มลงมือปฏิบัติตามแผนที่นั้น แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของความเป็นผู้นำ และผู้มีวิสัยทัศน์ สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลการศึกษาว่า อุปนิสัยที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับที่ 6 ของ 7 อุปนิสัย แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวิรัช คำเดชศักดิ์ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ที่พบว่า อุปนิสัยที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับต่ำที่สุด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของชัชชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ มีอุปนิสัยที่ 2 ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ โดยเฉพาะในอุปนิสัยย่อยประเด็นการรู้ว่าต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต ที่ว่านักศึกษาแพทย์ศาสตร์ชั้นคลินิกจะทราบเป้าหมายระยะยาวว่าตนต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต แต่กลับมีความบกพร่องในเรื่องกำหนดเป้าหมายระยะสั้นและการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ถึงเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งเอาไว้ได้ นั่นแสดงให้เห็นว่าแม้ว่านักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะมีข้อบกพร่องในการตัดสินใจเลือกวิถีทางในการมุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้นได้ แต่ยังมีระดับมากในประเด็นการรู้ว่าต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต แสดงว่ายังมีการกำหนดเป้าหมายและการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ถึงเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งเอาไว้ได้

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สิ่งต่าง ๆ ที่ทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ตัวเองไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต โดยเป็นอุปนิสัยที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ การศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ และการศึกษาของชัชชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่มีอุปนิสัยที่ 3 ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของ 7 อุปนิสัย แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วิรัช คำเดชศักดิ์ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่พบว่า อุปนิสัยที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับที่ 4 ของ 7 อุปนิสัย แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ยังขาดวินัยในการจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการจัดระเบียบและปฏิบัติการ โดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน เพื่อให้สามารถดำเนินการตามความสำคัญ และทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ สามารถควบคุมตนเองได้ และมีความสมดุลในการบริหารเวลาในชีวิต เพื่อให้ตนเป็นผู้ที่มีอุปนิสัยที่ 3 ครอบครอง ซึ่งจะช่วยให้ชีวิตมุ่งไปสู่จุดหมายได้อย่างรวดเร็วและประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งเอาไว้ได้

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีระดับดีมากในทุกประเด็น ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์เป็นบุคคลที่มีลักษณะใจกว้าง ไม่คิดถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว ยินดีต่อความสำเร็จของผู้อื่น รู้จักการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ ไม่ใช่การแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน และทัศนคติเชิงบวกในการทำงานและการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มีผลการศึกษาว่า อุปนิสัยที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับที่ 4 ของ 7 อุปนิสัย และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่พบว่า อุปนิสัยที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับสูงที่สุด รวมทั้งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีอุปนิสัยที่ 4 ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 2 ของ 7 อุปนิสัย แสดงว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกส่วนมาก มองชีวิตไปในทางร่วมมือกับผู้อื่น และเห็นประโยชน์ของทุกฝ่ายเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจ จึงมีความเป็นไปได้ว่านักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ส่วนมาก จะเป็นผู้ที่มองเห็นคุณค่าของตนเอง มีวุฒิภาวะ มีความน่าเชื่อถือและน่าไว้วางใจ และมีจิตใจที่เอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ รู้จักการเอาใจเขามาใส่ใจเรา เปิดคนที่ยอมเปิดใจรับฟังความต้องการและข้อแนะนำของผู้อื่นด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งการเข้าใจผู้อื่นก่อนที่จะให้ผู้อื่นมาเข้าใจเราเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด และการที่จะทำให้ นักศึกษามีอุปนิสัยนี้ก็คือ การฟัง แต่เป็นการฟังเพื่อรอให้ถึงเวลาที่จะพูด และฟังเพื่อให้เข้าใจ ไม่ใช่ฟังเพื่อจะตอบ หรือเพื่อจะพูด ซึ่งถ้าหากฟังแบบไม่ได้ให้ความคิดตรรกะตรองเสียก่อนก็อาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดและก่อให้เกิดความขัดแย้งได้ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่า อุปนิสัยที่ 5 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากและเป็นลำดับที่ 3 ของ 7 อุปนิสัย และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่พบว่า อุปนิสัยที่ 5 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและเป็นลำดับที่ 2 ของ 7 อุปนิสัย และการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่า อุปนิสัยที่ 5 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและเป็นลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการที่ว่า นักศึกษาส่วนมากมีการรับฟังผู้อื่นอย่างเข้าอกเข้าใจ ในกรอบความคิดของผู้อื่น แต่เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกัน จึงมีความเป็นไปได้ว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ส่วนมาก จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และเกิดความเข้าใจระหว่างกันเป็นอย่างดี สามารถสื่อสารและร่วมมือกันในการสร้างความเจริญก้าวหน้าต่อไป

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการเช่นเดียวกับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ผ่านการสังสมประสบการณ์จนสามารถที่จะมองเห็นถึงข้อดีของเพื่อนร่วมแต่ละคน และใช้ความสามารถที่มีอยู่ในแต่ละคนมาผสมผสานรวมกันในการคิดสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งกุญแจสำคัญของการประสานพลังก็คือ การประสานพลังระหว่างเพื่อนนักศึกษานั้นเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาในอดีต เนื่องจากผลการศึกษาของ

การศึกษาของฉภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และการศึกษาของ วิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง รวมทั้งการศึกษาของธัตถ์ธนนันท์ เกียรติไชยากร (2553) ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่านักศึกษาของทั้ง 3 คณะส่วนใหญ่มีอุปนิสัยที่ 6 ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงว่า นักศึกษาส่วนมาก สามารถฝึกกำลังประสานความแตกต่าง ประสานพลังในตนเอง และประสานพลังแห่งตนมาใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในทุก ๆ ด้านของชีวิตและดึงเอาพลังและศักยภาพที่มีในแต่ละบุคคลมาใช้ในทุก ๆ ด้านของชีวิต ก่อให้เกิดประสิทธิผลรอบด้านด้วยความพึงพอใจของทุกฝ่าย แต่เนื่องจากอุปนิสัยที่ 6 ของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มากกว่าจึงมีความเป็นไปได้ว่า นักศึกษาวิจิตรศิลป์ส่วนมากจะสามารถประสานพลังแห่งตนและศักยภาพที่มีในแต่ละบุคคลมาใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในทุก ๆ ด้านของชีวิต

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้อยู่เสมออยู่ในระดับมาก ซึ่งมีระดับมากในทุกประเด็น ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์มีอุปนิสัยที่ 7 อยู่ในตัว นั่นคือ มีความกระตือรือร้นที่พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อเตรียมพร้อมกับการพึ่งพาตนเอง ขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นได้ด้วย ซึ่งเป็นหลักการปรับตัวใหม่ให้สมดุลซึ่งจะทำให้อุปนิสัยทั้งหกทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อุปนิสัยที่ 7 จึงเป็นหลักการปรับตัวใหม่ให้สมดุลซึ่งทำให้อุปนิสัยที่เหลือทั้งหมดทำงานได้ผล สอดคล้องกับการศึกษาของฉภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมีอันดับสูงที่สุดของ 7 อุปนิสัย แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนันท์ เกียรติไชยากร (2553) ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรง

ประสิทธิผลยิ่ง ที่พบว่า นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ และนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีอุปนิสัยที่ 7 ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 2 ของ 7 อุปนิสัย ที่ว่า นักศึกษาทั้ง 2 คณะส่วนมาก มีการปรับปรุงตนเองตลอดเวลา สามารถทำนุบำรุงและเสริมสร้างกำลังแห่งตนได้อย่างสมดุลทั้งสี่มิติของชีวิต ด้านสภาพร่างกาย จิต วิญญาณ สติปัญญา และสังคม/อารมณ์ที่พร้อมสมบูรณ์ แต่เนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 ของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มากกว่าจึงมีความเป็นไปได้ว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ส่วนมาก จะเป็นผู้ที่พร้อมที่จะรับมือกับทุก ๆ ด้านของชีวิตเสมอ และช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ตั้งแต่อุปนิสัยที่ 1 ถึง 6 นั้นทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยในอันดับที่ 3 ของกลุ่มอุปนิสัย โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ได้แก่ ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีความสัมพันธ์กันในระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวในระดับปานกลาง ทั้งนี้พบว่าอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว สอดคล้องกับการศึกษาของ วิทยาลัย (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง คุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ได้แก่ ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนมาก ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ แต่ในระดับอุปนิสัยแล้วไม่สอดคล้องกับการศึกษาในอดีตแต่มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกันเนื่องจากมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มีอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อยู่ในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มอุปนิสัย คุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ได้แก่ ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีความสัมพันธ์กับระดับ

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของการศึกษาของฉันทน์ บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และการศึกษาของชัชวรินทร์ เกียรติไชยากร (2553) ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษชั้นแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อยู่ในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มอุปนิสัย

และนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับมาก มีคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ได้แก่ ชั้นปี การศึกษา ลำดับบุตร และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ส่วนความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีความสัมพันธ์กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทน์ บุญเฉลียว (2554) ที่ทำการศึกษารื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษชั้นแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีภาพรวม 7 อุปนิสัยอยู่ในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยที่ 2 ของกลุ่มอุปนิสัย

ดังนั้น นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ทุกคนควรที่จะพัฒนาอุปนิสัยที่บกพร่องของตนเองรวมทั้งพัฒนาในอุปนิสัยเดิมที่อยู่ในเกณฑ์มากอยู่แล้วให้คงที่หรือดีขึ้น ไปจนโดดเด่น เพื่อให้เกิดผลดีในการดำเนินชีวิต และเป็นบุคลากรที่ดี มีคุณภาพ นำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งตลอดจนทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ และสามารถนำความรู้ ความสามารถทางศิลปะ ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อชี้แนะ สร้างสรรค์ จรรโลงให้เกิดความดีงามในสังคมและเป็นผู้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติบ้านเมืองต่อไป

ข้อค้นพบ

1. ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยทุกอุปนิสัย ได้แก่ อายุ หลักสูตรที่เรียน และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด
2. ปัจจัยที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยทุกอุปนิสัย ได้แก่ ลำดับบุตร อาชีพของมารดา การทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
3. อุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อยให้คมอยู่เสมอ โดยเฉพาะประเด็นการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต และอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ โดยเฉพาะประเด็นการมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)
4. เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหลักสูตรที่ศึกษา พบว่าผู้ที่เรียนในหลักสูตรที่เรียนหลักสูตร 5 ปี มีค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่มากกว่าผู้ที่เรียนในหลักสูตรที่เรียน 4 ปี ยกเว้นในอุปนิสัยแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง
5. จากคุณลักษณะทั่วไป 18 คุณลักษณะ มี 13 คุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
6. นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยทุกกลุ่มอุปนิสัยมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ
7. คุณลักษณะทั่วไปที่มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ได้แก่ บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

8. ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัด ให้มีความสัมพันธ์กับทุกอุปนิสัยในระดับปานกลาง ยกเว้นอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ทำให้ทราบระดับอุปนิสัย ความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้มีการพัฒนาอุปนิสัย 7 ประการเพื่อพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงต่อไปในอนาคต และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อองค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ควรมีการพัฒนาอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีค่าเฉลี่ยในบางอุปนิสัยในระดับค่อนข้างน้อย จนถึงน้อยที่สุด คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรที่จะทำความเข้าใจกับนักศึกษา และร่วมกันปรับปรุง เพื่อเติมเต็มอุปนิสัยดังกล่าวให้พัฒนามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปนิสัยย่อยในข้อฉันทมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) โดยสามารถกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอุปนิสัยนี้ได้ด้วยการสร้างแบบอย่างวินัยให้นักศึกษานำไปปฏิบัติตามจนติดเป็นนิสัย ได้แก่ การแจ้งปฏิทินการศึกษา ตารางกิจกรรม วันกำหนดส่งงาน และตารางสอบ โดยมีการติดข้อความกระตุ้นเตือนที่คณะตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้างฝาห้องเรียน บอร์ดข่าวสาร โรงอาหาร เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยเตือนนักศึกษาว่าต้องทำอะไรบ้าง เมื่อนักศึกษาเห็นซ้ำ ๆ ก็ไม่สามารถที่จะผ่อนผัน หรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำได้ (ดร.ชัยเสถียร พรหมศรี, 2554: 54)

2. จากการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดไม่มีความเหมาะสมในการจำแนกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมต่ำสุดสูงจะเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมต่ำสุดต่ำ ดังนั้นควรมีการใช้ผลการเรียนเทอมต่ำสุดในการประกอบการตัดสินใจและ

ควรเพิ่มการประเมินแบบอื่น ๆ ประกอบการตัดสินใจด้วย เช่น การใช้แบบประเมิน 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เป็นต้น เพื่อช่วยเพิ่มการตัดสินใจต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีความสัมพันธ์กับทุกอุปนิสัยในระดับปานกลาง ยกเว้นเพียงอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน หมายความว่าถ้าความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าสูงขึ้นจะมีค่าระดับทุกอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเพิ่มขึ้น ดังนั้นความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษานั้นมีผลต่อระดับอุปนิสัยของนักศึกษา ดังนั้นคณะวิจิตรศิลป์จึงควรจัดกิจกรรมร่วมกันที่ดึงดูดความต้องการของนักศึกษาให้อยากเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจเอง ไม่ใช่การบังคับหรือกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น คะแนนพิเศษ หรือสิทธิพิเศษใด ๆ สำหรับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม จะทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นออกมาเป็น รูปแบบของการกึ่งบังคับ ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีต่อระดับอุปนิสัยของนักศึกษา ทางคณะวิจิตรศิลป์ต้องมีการหารือร่วมกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและวางแผนการจัดกิจกรรม จะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกอยากเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจเอง เนื่องจากเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของและรักในสิ่งที่ตนเองทำ ตามกฎข้อแรก “ทำในสิ่งที่คุณรัก” ของกฎแห่งความสำเร็จ 12 ประการของสตีฟ จ๊อบส์ (อ้างถึงใน ดร.ชัย เสถียร พรหมศรี, 2554: 14)

4. จากผลการศึกษาจะเห็นว่า นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยส่วนใหญ่มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการนำหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เข้าไปสอดแทรกในกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกชั้นเรียน เพื่อให้นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มีการเรียนรู้ และนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยอาจจัดให้มีการฟังบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือจากรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จเพราะประสบการณ์จากผู้อื่น ที่ประสบความสำเร็จจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้บุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี เช่น ในกิจกรรม ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ กิจกรรมค่ายคุณธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรอาจแยกทำเป็นรายชั้นปีหรือทำร่วมกันทุกชั้นปี ดังแสดงในตารางที่

ตารางที่ 5.2 แสดงการนำแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มาใช้ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิจกรรม	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5
ปฐมนิเทศ	อบรม 7 Habits, ประเมินตนเอง	ประเมินตนเองเพื่อเปรียบเทียบจากปีที่ผ่านมา			
กิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา (เน้นกิจกรรมที่พัฒนาอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีระดับต่ำสุด)	จัดอบรมเรื่อง (ชีวิตและการเรียนในรั้วมหาวิทยาลัย) พร้อมทั้งมอบสมุดบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแก่นักศึกษาได้จัดบันทึกการใช้เวลาในแต่ละวัน เพื่อปรับปรุงการใช้เวลาให้เกิดความสมดุลในชีวิต	จัดกิจกรรมเข้าค่าย “เรียนรู้ร่วมกัน สร้างพลังสู่สังคม” เพื่อเป็นการฝึกความมีวินัย และเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อน และบุคคลอื่นในสังคม	จัดอบรม เรื่อง “เรียนอย่างไรให้มีความสุข” เพื่อจัดสรรเวลาในการใช้ชีวิตให้เกิดความสำเร็จในการเรียน (ในหลักสูตร 4 ปีเพิ่มกิจกรรมสานสัมพันธ์ฯ)	จัดกิจกรรม “สานสัมพันธ์พี่น้อง” เพื่อถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จเพื่อนักศึกษาจะได้เตรียมตัวล่วงหน้าและวางแผนชีวิตได้อย่างมีแบบแผน (อบรมเตรียมความพร้อมฯ หลักสูตร 4ปี)	จัดอบรมโครงการเรื่อง “เตรียมความพร้อมสู่โลกแห่งงานและชีวิต” นำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข
กิจกรรม/ชมรม	ชมรมพัฒนาตนเอง,งานลูกทุ่งวิจิตร,ประเพณีไหว้ครู,ชมรมจิตอาสาพัฒนาสังคม, ศิลปะบำบัด, ศิลปะสอนน้อง ฯลฯ สำหรับนักศึกษาทุกชั้นปีที่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมโดยสมัครใจ				
ปัจฉิมนิเทศ	-	-	-	ภายใต้หัวข้อ เรื่อง ศิลปะสู่วิถีการดำรงชีวิต (หลักสูตร 4 ปี)	ภายใต้หัวข้อ เรื่อง ศิลปะสู่วิถีการดำรงชีวิต

5. จากข้อมูลกิจกรรมนักศึกษา ทางคณะวิจิตรศิลป์ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่ทางคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ เช่น กิจกรรมต้อนรับน้องภาคเหนือ (ค่ายสานสัมพันธ์), กิจกรรมรับน้องรถไฟ, นิทรรศการเปิดชมรุ่น คณะวิจิตรศิลป์, กีฬา 5 ศิลป์ (คณะสื่อสารมวลชน คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาลัยสื่อ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิจิตรศิลป์), กิจกรรมสานสัมพันธ์พี่น้องเปิดสายรหัส, กีฬา 4 สวนสัมพันธ์ (คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิจิตรศิลป์ คณะเทคนิคการแพทย์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), กีฬาสานสัมพันธ์วิจิตรศิลป์ – สถาปัตยกรรมศาสตร์, กิจกรรมสานสัมพันธ์ วิจิตรศิลป์ – สื่อสารมวลชน, โครงการแลกเปลี่ยนความรู้ และ วัฒนธรรมต่าง มหาวิทยาลัย เป็นต้น เพื่อให้ทางคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นรุ่นพี่ของคณะ ได้ใช้ความใกล้ชิด ความสนิทสนมคุ้นเคย ที่จะชักชวนรุ่นน้องให้มาร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากขึ้น และยังเป็น การเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีซึ่งกันและกันระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องทั้งภายในและต่างคณะ ซึ่งกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่มีการจัดขึ้นในแต่ละปีนั้นจะเห็นได้ว่าสามารถช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์มีอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคมในระดับมาก ซึ่งเป็นกลุ่มอุปนิสัยที่สูงที่สุดของการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์นั้นได้พัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง และอาจส่งผลให้มีอุปนิสัยอื่น ๆ ที่ดีตามมาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีความสัมพันธ์กับทุกอุปนิสัยในระดับปานกลาง ยกเว้นอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยทุกกลุ่มอุปนิสัยมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ดังนั้นหากนักศึกษามีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้เพิ่มสูงขึ้น จะเป็นการช่วยให้นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีระดับการเป็นผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยนักศึกษาควรเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามสนใจหรือตามความถนัด ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะจัดให้แล้ว ยังช่วยให้นักศึกษาตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม ตามคำกล่าวของเฮเลน เคลเลอร์ที่ว่า “เราสามารถทำอะไรได้เพียงน้อยนิดโดยลำพัง แต่เราสามารถทำอะไรได้อีกมากมาย โดยการร่วมมือกัน” (อ้างถึงใน อมรรัตน์ ศรีสุรินทร์, 2545 :264)

2. จากการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน ดังนั้นหากนักศึกษาต้องการเพิ่มระดับการมี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิภาพยิ่ง นักศึกษาควรที่จะมุ่งเน้นด้านการเรียนและการทำกิจกรรมควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เกิดความสมดุลในทุก ๆ ด้านตามหลักอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาความคมให้กับตนเอง อันหมายถึงการปรับตัวใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบต่าง ๆ ในชีวิตอย่างสม่ำเสมอ อันได้แก่ มิติแห่งกายภาพ มิติแห่งจิตวิญญาณ มิติแห่งสติปัญญา และมิติแห่งการเติมพลังชีวิตเชิงสังคม/อารมณ์ (Covey, 2004)

3. จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับต่ำที่สุด โดยเฉพาะในอุปนิสัยย่อย การมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) ซึ่งเป็นอุปนิสัยย่อยที่มีค่าน้อยที่สุดในอุปนิสัยย่อยทั้งหมด ดังนั้น เพื่อการพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพรอบด้าน นักศึกษาควรปรับปรุงแนวคิดการใช้ชีวิตให้มีระเบียบมากยิ่งขึ้น โดยการทำตารางการบริหารเวลาตามความเร่งด่วนและความสำคัญ เพื่อเป็นการผูกมัดตนเองให้จัดระเบียบการบริหารเวลาเป็นประจำทุกสัปดาห์ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและสิ่งที่ต้องทำ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาทำงานได้สำเร็จหลายงานมากขึ้น (อมรรัตน์ ศรีสุรินทร์, 2545 :160)

4. นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรมีการวัดระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเพื่อประเมินตนเองอยู่เสมอด้วยความซื่อสัตย์ ดังที่ ดร.ชัยเสกฐ์ ได้กล่าวว่า การเปรียบเทียบที่เป็นวิธีการดีที่สุด คือ การเปรียบเทียบกับตัวเอง (ดร.ชัยเสกฐ์ พรหมศรี, 2554: 81) ดังนั้นหากนักศึกษาซื่อสัตย์ต่อตนเองในการวัดระดับอุปนิสัย ก็จะช่วยให้นักศึกษาสามารถหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงอุปนิสัยที่ยังบกพร่อง และใช้อุปนิสัยที่เป็นเลิศอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการทำการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่ออุปนิสัยของนักศึกษาเพิ่มเติมเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ทุกระดับอุปนิสัยมีค่าแตกต่างกัน เช่น ลำดับบุตร อาชีพของมารดา การทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง นักศึกษา เป็นต้น

2. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ดังนั้นการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนอาจมีการตีความที่แตกต่างกัน และอาจมีอคติในการประเมิน จึงอาจทำให้ผลการประเมินคาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ ในการทำการศึกษารั้งต่อไปนี้ควรมีวิธีในการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดข้อมูลอื่นในการอ้างอิงได้ เช่น การประเมินจากบุคคลใกล้ชิด เป็นต้น

3. ควรศึกษาอุปนิสัยทั้ง 8 ประการเพิ่มเติม เนื่องจากอุปนิสัยที่ 8 การหาเสียงของคุณให้เจอ แล้วก็ช่วยให้ผู้อื่นพบเสียงของเขา (อุปนิสัยของการพัฒนาตนเอง และผู้อื่น) เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาบุคลากรให้สามารถพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 8 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น